



**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr.326
Din 04.06. 2009

Dosar nr: 84/2009

Petiția nr: 2330 din data de 24.02.2009

Petenți: B M și B R

Obiect: discriminarea produsă de prevederile O.U.G. nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului modificată și completată de O.U.G 226/2008.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. B M și B R cu domiciliul în

I.2. Procedura de citare

Prin **Adresa nr. 2501/02.03.2009** petenții au fost informați cu privire la ridicarea din oficiu a excepției de necompetență materială a CNCD, în conformitate cu **Decizia Curții Constituționale a României nr. 997 din 7 octombrie 2008**.

Prin adresa nr. 2501/02.03.2009, petentul a fost citat pentru data de 19.03.2009, în vederea audierii. La termenul stabilit de consiliu, petenții nu s-au prezentat. Procedura citării a fost legal îndeplinită.

II. Obiectul sesizării și susținerile părților

Petenții susțin că sunt discriminați de statul român, sub pretextul că susține familia în vederea creșterii copilului, stabilind un regim juridic ce discriminează pe criteriu veniturilor după cum urmează:



1. Petenții susțin că regimul discriminatoriu a debutat de când a intrat în vigoare OUG nr.148/2005 modificată și completată prin OUG 226/2008, prin care se limitează indemnizația lunară pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, deși contribuțiile de asigurări se plătesc la venitul brut realizat lunar.
2. Odată cu intrarea în vigoare a O.U.G 148/2005 privind susținerea familiei, în vederea creșterii copilului, aprobată prin Legea nr. 7/2007, s-a instaurat un regim profund discriminatoriu pe criteriul veniturilor părinților, instituind un quantum unic al indemnizației pentru creșterea copilului.
3. Limitarea indemnizației pentru creșterea copilului, așa după cum stabilește actul normativ precizat, încalcă principiul nediscriminării consacrat de Constituția României prin art.16, alin.1.
4. Autorul discriminării este Statutul român și nu, un minister sau altul, inițiator a diferite reglementări, deoarece forța reglementării este dată de puterea de stat ce însoțește orice lege. Nu ministerele au emis ordonanțe de urgență, ci Guvernul.

Astfel, se arată următoarele:

Petenții susțin că au renunțat în totalitate sau în parte la concediul de creștere a copilului în vârstă de până la doi ani, datorită dispozițiilor legale în vigoare care prevăd limitarea indemnizației pentru creșterea copilului în vârstă de până la doi ani. Aceștia consideră că indemnizația de creștere a copilului este mai mult decât o formă de asistență socială, fiind un venit de înlocuire (SINGURUL), cu o perioadă destul de lungă de timp a veniturilor realizate în activitate, din care trebuie să își asigure existența nu numai copilul așa cum este susținut de Ministerul Muncii, ci și mama și ceilalți membrii din familie. Petenții consideră discriminatorie susținerea potrivit căreia toți copii au aceleași nevoi și trebuie să beneficieze de aceeași indemnizație fără a se ține cont de munca depusă, de pregătirea pe care o au. Beneficiul dreptului la indemnizație se acordă condiționat de realizarea unor venituri profesionale în ultimele 12 luni înainte de nașterea copilului. Aceste venituri profesionale și implicit contribuțiile plătite sunt diferite de la mamă la mamă. Motivarea potrivit căreia indemnizația de creștere a copilului trebuie să fie aceeași pentru toți copii. Mamele care realizează venituri peste salariul mediu pe economie sunt dezavantajate și discriminate fiind puse dintr-o dată în situația de a-și asigura existența dintr-un venit care poate fi de 3-4 ori mai mic decât cel realizat în timpul activității.

III. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul director reține că petenții, prin plângerea înregistrată cu nr.2330 din 25.02.2009, consideră că regimul discriminatoriu a debutat de când a intrat în vigoare OUG nr.148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, modificată și completată prin O.U.G. nr.226/30.12.2008 prin care se limitează indemnizația lunară pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani, deși contribuțiile de asigurări se plătesc la venitul brut realizat lunar.



În drept, analizând faptele reținute în petiție, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se înduc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că, pentru ca o asemenea încălcare să se producă, „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nicio justificare obiectivă sau rezonabilă. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.

Curtea Constituțională a României care a statuat cu valoare de principiu că “principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență”.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, **Colegiul Director** al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr. 137/2000, republicată.

Coroborat actului normative care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, **Colegiul Director** trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, **Colegiul Director**, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință și care circumstanțiat la situația petenților, ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între personae care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr.137/2000, republicată.



Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul Director reține că în fapt, petentul se adresează Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării solicitând constatarea unei fapte de discriminare care decurge din dispoziții legale.

În considerarea obiectului petiției, astfel cum este formulat de petenți, Colegiul Director este de opinie că împrejurarea nașterii tratamentului ipotetic diferit, decurge sui generis din prevederile art. III din OUG 75/2008.

Astfel, în fapt, în exercitarea competențelor sale Colegiul Director este chemat să se pronunțe cu privire la o circumstanță ce decurge din procesul legislativ, împrejurare ce instituie discriminări, în opinia petentului, în contradicție cu principiul nediscriminării.

De altfel, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 997 din 7 octombrie 2008, a admis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unui text de lege, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înlătura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâți, ce pot duce în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale Art.16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

Colegiul Director, conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale, constată că nu are competența materială de a se pronunța prin hotărâre asupra actelor normative.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR

HOTĂRĂȘTE:

1. Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra actelor normative conform **Deciziei nr. 997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale;
2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica petentului.

IV. Modalitatea de plată a amenzii (dacă este cazul)

- nu este cazul;

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal.



Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

ROXANA TRUINEA – Membru

VASILE ANA MONICA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit O.G.137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

